

Daňová judikatura: půjčka mezi spřízněnými osobami

Nejvyšší správní soud (dále NSS) se ve svém dubnovém rozhodnutí č.j. 2 Afs 42/2008-62 zabýval problematikou stanovení ceny obvyklé v případě poskytování půjček mezi spřízněnými osobami. Souzen byl případ, kdy finanční úřad při provádění kontroly zjistil, že v roce 2003 u půjček poskytnutých od zahraniční mateřské společnosti byl sjednán úrok ve výši 5,25 %. Podle názoru finančního úřadu tato výše úroku neodpovídá obvyklé výši úroku, která byla § 26 odst. 7 ZDP stanovena ve výši 140 % diskontní úrokové sazby ČNB platné v době uzavření smlouvy. Finanční úřad rozdíl mezi obvyklým úrokem a úrokem sjednaným ve výši přesahující 100 tisíc Kč překlasifikoval na podíl na zisku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. g) bod 3 a dodal srážkovou daň při aplikaci smlouvy o zamezení dvojímu zdanění ve výši 5 %.

Jak to dopadlo u Krajského soudu?

Krajský soud rozhodnutí finančního úřadu nepotvrdil a mimo jiné řekl, že právní fikci úroku ve výši 140 % diskontní sazby ČNB lze použít až po skutkovém doložení existence rozdílu mezi úrokem sjednaným a úrokem obvyklým. Jinak řečeno neexistuje-li rozdíl mezi úrokem obvyklým a úrokem sjednaným, nelze podle názoru Krajského soudu aplikovat 140 % diskontu.

Co na to Nejvyšší správní soud?

NSS nejdříve posuzoval otázku, zda je v případě uzavřené smlouvy o zamezení dvojímu zdanění (v konkrétním případě s Německem) možné použít ustanovení § 23 odst. 7 ZDP o stanovení ceny obvyklé úroku a došel k závěru, že nikoliv.

Základní pravidlo zdaňování úroku podle čl. 11 odst. 1 smlouvy je, že úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny pouze v tomto druhém státě. Z tohoto pravidla jsou v odst. 3 a 4 stanoveny výjimky. Z ustanovení čl. 11 odst. 4 smlouvy plyne, že situace, kdy je mezi dlužníkem a věřitelem zvláštní vztah (podmínka první), v jehož důsledku (podmínka druhá) částka placených úroků přesahuje částku, kterou by smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo takových vztahů (podmínka třetí), použije se základní pravidlo o zdanění úroku v obvyklé výši, zatímco zjištěný úrokový diferenciál může být zdaněn podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Dále odmítl argumentaci finančního úřadu i v tom směru, že je možné podle čl. 11 odst. 4 smlouvy o zamezení dvojímu zdanění s Německem použít na zdanění částky přesahující obvyklý úrok vnitrostátní legislativu. Finanční úřad dovozoval, že úrokový diferenciál se stanoví jako rozdíl mezi cenou sjednanou a úrokem odpovídajícím 140 % diskontu ČNB. NSS tento názor odmítl s jasným důkazem, že by takový výklad vedl k absurdním důsledkům, kdyby aplikace normy, jež má být použita přednostně (smlouva o zamezení dvojímu zdanění), mohla být vyloučena úpravou, která je fakticky jen pouhou subsidiární vnitrostátní legislativou. Podle názoru NSS smlouva přímo řeší postup zdaňování úroku v článku 11, a pokud má být použita přednostně před českou legislativou, nelze než dovést, že použití § 23 odst. 7 ZDP je v případě, kdy se postupuje podle zmiňovaného článku, pojmově vyloučeno.

Pojem „zvláštní vztah“

Jak Krajský soud, tak NSS se shodly na názoru, že finanční úřad dostatečně nezjišťoval existenci zvláštního vztahu.

Podle NSS je pojem „zvláštní vztah“ nutné vykládat ve smyslu čl. 3 odst. 2 smlouvy. Tato smlouva však tento pojem neupravuje, proto je nutné ho významově vykládat podle právních předpisů České republiky. Tento pojem nezná ani vnitrostátní zákonná úprava. Pojem musí být vyložen a naplněn konkrétním obsahem, který odpovídá konkrétní posuzované věci, a nelze jej proto vyložit jen odkazem na definice zakotvené v terciární normotvorbě.

Závěr

Z uvedeného judikátu vyplývá, že pokud finanční úřad začne doměřovat rozdíly u zahraničních půjček poskytnutých ze států, s nimiž má naše republika uzavřenu smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, musí nejdříve dokazováním na základě srovnávací analýzy stanovit výši obvyklých úroků a poté teprve provést doměření rozdílu mezi úroky sjednanými a úroky takto zjištěnými, tedy obvyklými.

Pokud je ve smlouvě o zamezení dvojímu zdanění definován určitý pojem, např. úroky nebo dividendy, či určitý postup, např. dodávání rozdílu mezi cenou obvyklou a cenou sjednanou, pak je v první řadě nutné postupovat podle mezinárodní smlouvy, která je nadřazena vnitrostátní legislativě.

Ing. Ivan Fučík, ff@fucik.cz

DAŇOVÝ KALENDÁŘ ZÁŘÍ / ŘÍJEN

30. 9.

Daň z příjmů: odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za srpen 2009

Daň z příjmů: odvod částek zajištění daně za srpen 2009

8. 10.

Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na zdravotní pojištění OSVČ za září 2009

KRÁTCE

Daně a pojistné budeme platit dříve

Návrh novely zákona o platebním styku vychází z nutnosti dodržení harmonizace daňových systémů v EU implementací směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 11. 11. 2007 o platebních službách na

vnitřním trhu. Novela zákona o platebním styku ovlivní mimo jiné i zákon o správě daní a poplatků, zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, zákon o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Novela mění okamžik splnění závazků ve státnímu sektoru. **Závazek** vůči státnímu sektoru je považován za splněný dnem, kdy je:

1. **platba na příslušný účet správce daně** vedený u poskytovatele platebních služeb (dále banka) připsána,

2. **platba v hotovosti přijata oprávněnou osobou** (pracovník správce daně, zaměstnanec zdravotní pojišťovny či okresní správy sociálního zabezpečení oprávněný přijímat pojistné).

Novela zákona o platebním styku je **účinná 1. 11. 2009** bez stanovení přechodného období. Novelizace zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nabude účinnosti až od 1. 1. 2010.

V rámci těchto změn bychom rádi upozornili na důsledky této novely na příkladu platby daně z přidané hodnoty. Daň z přidané hodnoty je např. splatná 25. 11. 2009 za měsíc říjen.

Podle původní právní úpravy byl závazek uhradit daň či pojistné splněn dnem, kdy byla (Pokračování na stránce 2)

Newsletter Finanční Management vydává Economia a.s.
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři
www.fucik.cz

Firma Fučík & partneři s vámi ráda projedná otázky a záležitosti vyplývající z informací obsažených v newsletteru FM. Naše informace jsou všeobecné a nemohou nahradit příslušná odborná poradenství.

Daňové dopady ukončení leasingových smluv

Podle přechodných ustanovení zákona o daních z příjmů (dále ZDP) je daňové posouzení předčasného ukončování leasingových smluv nutné provést podle znění ZDP platného v okamžiku uzavření leasingových smluv v minulosti, tj. například v roce 1999.

Je nutné upozornit na skutečnost, že ustanovení upravující tuto problematiku prošla několika změnami. Vždy se musí vycházet ze znění k datu uzavření leasingové smlouvy (k datu předání předmětu leasingu). Nejvýznamnější změna proběhla v roce 2009.

Definice leasingu

Slovo „*leasing*“ se převzalo do české terminologie z anglického slova, které v překladu znamená „*pronájem*“. Jedná se o obchodní operaci leasingového pronajímatele a leasingového nájemce zajistit pořízení majetkové hodnoty pronajímatelem podle potřeb a požadavků nájemce po určité období za úplatu s možností jejího přechodu do vlastnictví nájemce po ukončení doby trvání leasingové smlouvy.

Leasing je možné rozdělit podle typů z hlediska majetkoprávních vztahů na začátku a na konci smlouvy:

- *finanční leasing* – v daňových zákonech užívaný termín finanční pronájem nebo finanční pronájem s následnou koupí najatého majetku
- *operativní leasing* – v daňové terminologii používán také termín operativní pronájem
- *zpětný leasing*

Daň z příjmů – obecně (popis situace v roce uzavření leasingové smlouvy, tj. v roce 1999):

Nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku, který lze podle § 24 odst. 4 zákona o daních z příjmů odpisovat, se uznává jako náklad za podmínky:

a) doba nájmu pronajímané věci je delší než 20 % stanovené doby odepisování uvedené v § 30, nejméně však tři roky; u nemovitostí musí doba nájmu trvat nejméně osm let. Doba nájmu se počítá ode dne, kdy byla věc nájemci přenechána ve stavu způsobilém obvyklému užívání, a

b) kupní cena najaté věci není vyšší než zůstatková cena ($KC < ZC$), kterou by věc měla při rovnoměrném odpisování podle § 31 tohoto zákona, a

c) po ukončení finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku zahrne poplatník uvedený v § 2 odkoupený majetek do svého obchodního majetku.

Pokud by ke dni koupě najatá věc byla při rovnoměrném odpisování (§ 31) již odepsána ve výši 100 % vstupní ceny, neplatí podmínka uvedená v písmenu b).

Od 1. 4. 2009 znění § 24 odst. 4 zákona o daních z příjmů stanoví:

(4) Nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, se uznává jako výdaj (náklad) za podmínky, že:

a) doba nájmu hmotného movitého majetku zařazeného podle přílohy č. 1 k zákonu v odpisové skupině 1 trvá nejméně 36 měsíců, v odpisové skupině 2 nejméně 54 měsíců a v odpisové skupině 3 nejméně 114 měsíců. U nemovitostí musí doba nájmu trvat nejméně 30 let. Doba nájmu se počítá ode dne, kdy byla věc nájemci přenechána ve stavu způsobilém obvyklému užívání, a

b) po ukončení doby nájmu podle písmene a) následuje bezprostředně převod vlastnických práv k předmětu nájmu mezi vlastníkem (pronajímatelem) a nájemcem; přitom kupní cena najatého hmotného majetku není vyšší než zůstatková cena vypočtená ze vstupní ceny evidované u vlastníka, kterou by předmět nájmu měl při rovnoměrném odpisování podle § 31 odst. 1 písm. a) tohoto zákona k datu prodeje, a

c) po ukončení finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku zahrne poplatník uvedený v § 2 odkoupený majetek do svého obchodního majetku.

Pokud by ke dni koupě najatá věc byla při rovnoměrném odpisování (§ 31) již odepsána ve výši 100 % vstupní ceny, neplatí podmínka uvedená v písmenu b). Při změně doby odpisování (§ 30) se pro účely stanovení minimální doby trvání finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku podle písmene a) a výše kupní ceny podle písmene b) použije doba odpisování platná v době uzavření smlouvy. Je-li sjednaná doba nájmu kratší, než je stanoveno v písmeni a), uznává se nájemné při splnění ostatních podmínek, stanovených v tomto odstavci, jako výdaj (náklad) u nájemce, jen pokud je kupní cena stanovena podle § 24 odst. 5 písm. a).

Drobný majetek

Rádi bychom vás upozornili na to, že se musí jednat o pronájem hmotného majetku definovaného podle ZDP, tj. hmotný majetek, který musí splňovat podmínky podle ZDP (vstupní cena vyšší než 40 tisíc Kč a provozně-technické funkce delší než 1 rok). Pokud by se jednalo např. o počítače, jejichž vstupní cena nepřevyšuje 40 tisíc Kč, jedná se o pronájem drobného majetku, na který se však nevztahuje § 24 odst. 4 ZDP.

Pozemky

Pokud je součástí nájemného pozemek, který není ve vztahu k zákonu o daních z příjmů vymezen jako odpisovaný hmotný majetek, uznává se nájemné do nákladů pouze za podmínky, že kupní cena pozemku nebude nižší

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 1)

platba odepsána z bankovního účtu plátce, tzn. stačilo, aby byla úhrada z bankovního účtu odepsána 25. 11. 2009. **Podle novely od 1. 11. 2009** platba zmíněné daně musí být připsána na bankovní účet správce daně již 25. 11. 2009, aby byla daňová povinnost řádně splněna. S ohledem na lhůtu, kterou mají banky stanovenu k uskutečnění převodu peněžních prostředků, je nutné odeslání platby daně tomu přizpůsobit. Banky mohou ve svých obchodních podmínkách dle zákona č. 124/2002 Sb., o platebním styku v § 6 odst. 2, citují: „... stanovit povinnost příkazce předat jí příkaz k převodu přede dnem účinnosti příkazu, stanovit lhůtu k předání příkazu k platbě a provozní dobu, v níž je možno předávat příkazy k převodu.“

Dále má banka podle stejného zákona § 8 odst. 2 povinnost zajistit připsání částky převodu ve prospěch účtu příjemce a poskytnout bance příjemce k této platbě doklady nejpozději následující bankovní den po dni účinnosti příkazu k převodu. Z těchto ustanovení vyplývá, že pokud předáme příkaz bance dne 23. 11. 2009 k převodu peněžních prostředků dne 24. 11. 2009, banka uskuteční tento převod dne 24. 11. 2008 a bankovní podklady k převodu dle § 8 odst. 2 musí předat bance příjemce nejpozději v den následující po dni účinnosti příkazu k platbě, tzn. 25. 11. 2009. V tomto případě jsme splnili svou daňovou povinnost včas.

Ing. Karolina Lopatová

lopatova@fucik.cz

Legislativní vývoj

Během léta vyšly ve Sbírce zákonů následující novely zákonů:

- Zákon č. 215/2009 Sb. novelizoval daň z převodu nemovitostí. Změna souvisí se změnami v obchodním právu.
- Zákon č. 216/2009 Sb. novelizující zákon o daních z příjmů zavedl

mimořádné odpisy majetku v 1. a 2. skupině a možnost uplatnění nájmu u finančního pronájmu během mimořádně krátké doby. Novela obsahuje celou řadu dalších změn.

- Zákon č. 280/2009 Sb. obsahuje nový daňový řád, který od roku 2011 nahradí zákon o správě daní a poplatků.
- Zákon č. 289/2009 Sb. mění zákon o daních z příjmů v oblasti výdajových paušálů pro poplatníky s příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti.
- Zákon č. 304/2009 Sb. mění zákon o daních z příjmů v oblasti paušálních výdajů na vozidlo.
- Zákon č. 304/2009 Sb. změnil zákon o správě daní a poplatků. Odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru po provedené daňové kontrole má odkladný účinek. Změněna byla definice lhůty pro vyměření daně ve prospěch teorie 3+0.

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)
než cena stanovená podle zákona o oceňování.
(KC ≥ cena stanovená znalcem).

Řádné ukončení leasingu má jiné daňové dopady než předčasné ukončení.

A) Řádné ukončení leasingu

Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené § 24 odst. 4 ZDP (viz výše), a je dodržena doba nájmu sjednaná ve smlouvě, je celé nájemné daňově účinným nákladem. Je-li porušena některá z výše uvedených podmínek, nelze považovat nájemné za daňově uznatelný náklad.

B) Předčasné ukončení leasingu

Předčasné ukončení leasingové smlouvy může nastat z řady důvodů. Zejména se jedná o:

1. Zánik předmětu leasingu

2. Vracení předmětu leasingu pronajímateli

3. Postoupení předmětu leasingu (leasingové smlouvy) na jiného nájemce

4. Předčasné odkoupení předmětu leasingu

V případě předčasného ukončení leasingové smlouvy se na celou transakci nahlíží jako na běžný nájemní vztah, kde se předmět pronájmu vrací po skončení trvání smlouvy zpět pronajímateli. V prvních třech uvedených případech je daňově uznatelným nákladem zaplacené ná-

jenné se zohledněním časového rozlišení, příp. první zvýšené splátky nebo zúčtování zálohy na leasingové splátky, tj. maximálně do poměrné výše celkového nájemného, která připadá na dobu, po kterou trval nájemní vztah.

Ve čtvrtém případě je rozhodujícím faktorem výše kupní ceny, za kterou je předmět leasingu pronajímatelem nájemci odprodán. Nebude-li kupní cena nižší, než by byla zůstatková cena předmětu leasingu při rovnoměrném odpisování, platí pro daňovou uznatelnost nájemného stejné podmínky jako ve výše uvedených případech. Kupní cena předmětu majetku je pak pro nájemce (kupujícího) vstupní cenou majetku. Je-li však kupní cena nižší, než by byla zůstatková cena předmětu leasingu při rovnoměrném odpisování, stává se nájemné daňově neúčinným nákladem. O toto nájemné však lze zvýšit vstupní cenu odkoupeného předmětu leasingu. Vstupní cena majetku se tedy pro nájemce (kupujícího) rovná kupní ceně zvýšené o zaplacené nájemné, jež z hlediska daně z příjmů bylo vyhodnoceno jako daňově neúčinné.

Ing. Ivan Fučík

ff@fucik.cz

Prekluzivní lhůta pro vyměření daňové povinnosti

Koncem roku 2008 byl Ústavním soudem zrušen rozsudek Nejvyššího správního soudu, kde se ve svém nálezu (sp. zn. I.ÚS 1611/07) zabýval problematikou počátku běhu prekluzivní lhůty pro vyměření daňové povinnosti, podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen ZSDP).

Ustanovení § 47 odst. 1 ZSDP zní: „*Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze daň vyměřit ani doměřit či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat.*“

Ve výše zmíněném nálezu provedl Ústavní soud výklad ustanovení § 47 ZSDP tak, že tříletá prekluzivní lhůta počíná běžet od konce zdaňovacího období, za něž vznikla povinnost daň odvést, nikoliv od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání. Tzn. že dosavadní model počítání lhůty, označovaný jako 3+1, nepovažoval za správný, přičemž správným modelem považoval model označovaný 3+0.

V červnu 2009 postoupil pátý senát Nejvyššího správního soudu do rozšířeného senátu problematiku týkající se prekluzivní lhůty pro vyměření daně. Pátý senát nezastává stanovisko Ústavního soudu, ale je toho názoru, že je zapotřebí rozlišovat dva počátky běhu prekluzivní lhůty. U daňových povinností, u nichž

existuje zákonná povinnost předložit daňové přiznání, odvozuje zmíněné ustanovení běhu prekluzivní lhůty od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost podat daňové přiznání. U daňových povinností, u kterých není povinnost předkládat daňové přiznání, je pak běh prekluzivní doby odvozen od konce kalendářního roku, ve kterém daňová povinnost vznikla. Pátý senát také zmínil, že pravidlo 3+0 má dopad nejen na oblast zahajování daňových kontrol, ale i na možnost podávání dodatečného daňového přiznání. Tzn. nemožnost daňového subjektu podat dodatečné daňové přiznání v tzv. čtvrtém roce.

V případě, že rozšířený senát bude zastávat identický názor jako pátý senát, budou ohledně prekluzivní lhůty pro vyměření daně existovat dva rozdílné názory, a to Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Situace se komplikuje i tím, že v srpnu 2009 byla schválena novela zákona o správě daní a poplatků, kde § 47 odst. 1 zní: „*Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze daň vyměřit ani doměřit, či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost, nebo do tří let od vzniku daňové povinnosti u těch daní, které mají zdaňovací období.*“ Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2010. Konečné rozhodnutí v této věci tak nejspíš bude opět na Ústavním soudu.

Ing. Petra Langerová

langerova@fucik.cz

Dr. Alex Wright v Praze

V **Hotelu Paříž** proběhne **29. září 2009 od 10 hod.** přednáška Dr. Alexe Wrighta na téma „Leading Edge Thinking“. Pořadatelem konference je Open University, která nabízí omezený počet míst zdarma.

Více o přednášce: www.openmanagement.cz.

The Open University je britskou jedničkou

Nezávislá studie opět potvrdila, že studenti The Open University jsou se svou školou spokojenější než studenti jiných vysokých škol ve Velké Británii. Výzkum realizovaný BBC a novinami Guardian měl spokojenost studentů 129 ústavů. Studenti dali The Open University 4,5 bodu z možných pěti. To znamená, že 95 % dotázaných odpovědělo, že s úrovní výuky a přístupem školy jsou spokojeni nebo převážně spokojeni. The Open University je nejvýše ceněna v kategorii hodnocení a zpětná vazba a byla mezi několika nejlepšími v kategoriích akademická podpora, úroveň vyučování a způsob organizace studia. Jako druhá se umístila University of St. Andrews, v těsném závěsu je University of Buckingham; např. Oxford se nachází na šesté příčce.

(Pokračování ze stránky 2)

Parlament schválil zákon o podpoře hospodářského růstu a sociální stability (tisk 743), který v červenci vetoval prezident. Zákon ještě nevyšel ve Sbírce zákonů. Zavádí se jím šrotovné, v oblasti daně z příjmů zvyšuje slevy na děti.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi ČR a Čínou

Dne 28. 8. 2009 byla v Pekingu podepsána nová smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi Českou republikou a Čínou. Vstup této nové smlouvy v platnost a následné zahájení jejího praktického provádění se bude standardně odvíjet od vnitrostátních legislativních postupů v obou státech.

Ustanovení Smlouvy mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou České lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, která byla podepsána v Praze dne 11. 6. 1987, přestanou být v platnosti a přestanou se provádět ve vztazích mezi ČR a Čínou dnem, kterým se začne provádět tato nová smlouva.

Protokol ke smlouvě o zamezení dvojímu zdanění se Srbskem

Dne 8. 9. 2009 byl v Praze podepsán protokol ke smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmů a z majetku. Smluvní státy si nyní vzájemně diplomatickou cestou oznámí splnění postupů, které jsou vyžadovány jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup v platnost tohoto protokolu. Protokol tvoří nedílnou součást smlouvy.

Pokud bude mít následný legislativní proces v obou státech standardní průběh, lze předpokládat, že ustanovení protokolu se začnou v praxi provádět od 1. 1. 2011.

Zamezení dvojímu zdanění mezi ČR a Kypru nově

Nová smlouva o zamezení dvojímu zdanění s Kyprskou republikou (dále jen „nová smlouva“) by měla být schválena Parlamentem České republiky ještě v roce 2009, následně by se začala aplikovat její ustanovení již od 1. 1. 2010 a tato smlouva by tak nahradila stávající smlouvu z roku 1980. Niže uvádíme přehled základních změn, které tato nová smlouva přináší.

DTT – Kypr versus Česká republika	původní smlouva	nová smlouva
službová PE, 6 měs., (článek 5)	NE	ANO
dividendy (článek 10)	10 %	5 % / 0 %
úroky (článek 11)	10 %	0 %
licenční poplatky (článek 12)	5 % (průmysl.) / 0 % (kult.)	10 % (průmysl.) / 0 %
zcizení majetku (podíl) – definice nemovitostní spol. (článek 13)	NE	ANO
dvojí zdanění (článek 21)	obě metody	jen prostý zápočet

Daně, které jsou předmětem smlouvy (článek 2) – Aktualizace seznamu daní, kterých se smlouva týká. Na straně ČR se jedná o daň z příjmů fyzických osob a o daň z příjmů právnických osob. Na straně Kypru navíc také zvláštní příspěvek na obranu republiky a daň ze zisků ze zcizení majetku. Nová smlouva se vztahuje i na jakékoli daně stejného nebo podobného druhu.

Stálá provozovna (článek 5) – Novou smlouvou přidána „službová“ stálá provozovna, která vznikne při poskytování služeb podnikem jednoho smluvního státu nebo prostřednictvím jeho zaměstnanců (či jiných najatých pracovníků), pokud toto poskytování služeb trvá v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

Dividendy (článek 10) – V původní smlouvě jsou dividendy předmětem 10% srážkové daně. Nová smlouva zavádí sazbu 0 %, pokud příjemce dividend je jiná než osobní společnost držící alespoň 10 % kapitálu vyplácející společnosti nepřetržitě alespoň po dobu jednoho roku. V ostatních případech se uplatní 5% srážková daň.

Úroky (článek 11) – Novou smlouvou je zrušena původní 10% srážková daň, úroky je možno zdanit pouze ve státě příjemce. Nová smlouva také obsahuje ustanovení vymezující, že penále ukládané za pozdní platbu není považováno za úrok, pro účely tohoto článku.

Licenční poplatky (článek 12) – Novou smlouvou mohou být „průmyslová“ práva (patenty, ochranné známky, užití počítačového programu atd.) zdaněna ve státě zdroje srážkovou daní ve výši 10 % (na rozdíl od původních 5 %). Protokol k nové smlouvě obsahuje závazek ČR aplikovat nižší srážkovou daň, pokud již smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi ČR a jiným státem EU v budoucnu tento typ příjmů bude aplikovat nižší sazbu než 10 %.

Zisky ze zcizení majetku (článek 13) – Obecně zisky ze zcizení movitého majetku (tj. i podílů ve společnostech) mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel (prodejce) rezidentem. Nová smlouva umožňuje zdanit zisky z prodeje podílu na společnostech, jejichž hodnota plyne z více než 50 % z nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě (možnost zdanění v tomto druhém státě). Byla tedy přidána možnost zdanění příjmů z prodeje podílů společností vlastních převážně nemovitostí, kterým byl často zastírán vlastní prodej nemovitostí.

V českém zákoně o daních z příjmů není obsažena definice „nemovitostní“ společnosti, nicméně je zde definován jako zdroj příjmů z ČR i příjem z převodu podílů v obchodních společnostech či družstvech se sídlem na území ČR. Jde-li tedy o společnost z více než 50 % tvořenou nemovitým majetkem, umožňuje nová smlouva zdanění prodeje podílu v takovéto české společnosti v ČR.

Na takovýto prodej je však možné uplatnit osvobození od české daně z příjmů aplikované u dceřiných a mateřských společností (tj. kromě jiných podmínek musí mateřská společnost vlastnit podíl v dceřině společnosti ve výši alespoň 10 % po dobu 12 měsíců).

Vyloučení dvojího zdanění (článek 21) – Oproti původní smlouvě, která umožňuje ČR použít obě metody dvojího zdanění, nová smlouva umožňuje použití pouze metody prostého zápočtu.

Zabránění zneužití smlouvy – Protokol k nové smlouvě obsahuje ustanovení zabraňující jejímu zneužití. Úřady smluvních států mohou zabránit požívání výhod plynoucích z této smlouvy, pokud by hlavním smyslem transakce bylo získání výhod podle smlouvy, jež by jinak byly nedostupné.

Ing. Martin Pech, pech@fucik.cz

Změna sídla FÚ Praha-Jižní Město

Finanční úřad pro Prahu-Jižní Město se přestěhoval ze sídla Petrohradská 1486, Praha 10, PČ 100 00 do nového sídla: Praha 4 - Chodov, Opatovská 964/18. Plné fungování FÚ v novém sídle bylo zahájeno 21. 9. 2009.

MF k DPH při uplatnění paušálního výdaje na dopravu

Zákonem č. 304/2009 Sb. byla do zákona o daních z příjmů zakotvena možnost aplikace paušálního výdaje na dopravu silničním motorovým vozidlem. Pokud daňový subjekt tuto možnost využije, nemusí pro účely daně z příjmů vést evidenci, která by prokazovala jeho výdaje v souvislosti s provozem vozidla (tzv. knihu jízd).

Zákon o DPH nebyl v této věci novelizován. U plátců, kteří si u daně z příjmů zvolí možnost uplatnění paušálního výdaje na dopravu, se tato skutečnost do uplatňování DPH nijak nepromítá. Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet stanoví zejména § 72 a § 73 zákona o DPH. Plátcem má právo uplatnit nárok na odpočet, pokud přijme od jiného plátce zdanitelná plnění, použije je pro svoji ekonomickou činnost a doloží je daňovým dokladem. Dodržení těchto podmínek v daňovém řízení musí prokázat. Použití paušálního výdaje na dopravu pro účely daně z příjmů neznamená automaticky, že plátcem prokázal použití pro ekonomickou činnost pro účely uplatnění nároku na odpočet DPH. Je na plátcích daně, jakými důkazními prostředky užití motorového vozidla a spotřebu pohonných hmot pro ekonomickou činnost doloží.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

- **Částka 97, rozeslaná dne 11. 9. 2009**
317. Úplné znění zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii
- **Částka 93, rozeslaná dne 11. 9. 2009**
309. Úplné znění zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů
- **Částka 91, rozeslaná dne 4. 9. 2009**
302. Novela zákon č. 187/2006 Sb., o nemo-cenském pojištění
- **Částka 90, rozeslaná dne 4. 9. 2009**
289. Novela zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
- **Částka 89, rozeslaná dne 4. 9. 2009**
292. Novela zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních
- **Částka 89, rozeslaná dne 4. 9. 2009**
297. Novela zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, zákona č. 56/2001 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla
- **Částka 89, rozeslaná dne 4. 9. 2009**
284. Zákon o platebním styku
- **Částka 89, rozeslaná dne 4. 9. 2009**
285. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku

HRM

Hotel Pyramida, Praha - 15.10.2009

Info&on-line registrace: www.hrevent.cz

Vyhlášení HR MANAGERA ROKU 2009

Oborové setkání roku v novém hávu!

4. ročník odborné konference

Globální změny a lokální realita:
Co HR s tím?

SPOLÉČNÝ PROJEKT:

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI: